

eller Reservecfond som 10 pCt. Man kunde da gaa ned til de 5 pCt., der fordres af de nyeste Købstadejendommers Kreditforening. Her forlanger man dobbelt Garanti. Man vil ikke lade det industrielle Moment faa den Betydning, det burde have, og samtidig forlanger man en ganske urimelig høj Reservecfond. Det er kendes naturligtvis fra alle Sider, at der maa gives særlig Garanti i en saadan Kreditforening, fordi der er en særlig Risiko, men at forlange denne Garanti paa to Steder, tror jeg nok er at stille denne Kreditforening paa en saadan Maade, at den ikke kommer til at gøre synderlig Gavn. Naar Industrien herhjemme vil slutte sig sammen i en Kreditforening og frembyder en saadan Garanti som en Reservecfond paa 10 pCt. foruden de andre Garantier, der tales om i Lovforslaget, har den ogsaa, mener jeg, Krav paa, at de Ejendomme, der tilbydes som Pant, tages i Betragtning som det, de ere, nemlig Ejendomme, hvori der drives en vis Industri. En Risiko er der, men den modvirkes ved en Garantifond paa 10 pCt. Jeg skal ikke udtale mig videre derom, thi jeg antager efter den ærede Ordførers Udtalelser, at dette Ændringsforslag under Nr. 10 er Betingelse for den Enighed, der overhovedet saa nogenlunde har kunnet opnaas i Udvalget, men jeg forbeholder mig at stemme derimod, fordi jeg finder, at det er ubilligt mod Industrien, og at det ved en Ændring som denne i høj Grad spiller Formynder for de Mænd, der ønske at slaa sig sammen for i Forening paa deres fælles Kredit at optage Laan paa de Betingelser, Loven stiller. Naar det ærede første Mindretal undrer sig over, at han kommer til at staa ene, er det fordi han i Virkeligheden indtager her et saa hyderliggaaende Formynderstandpunkt over for Industrien, at han ikke vil overlade hverken de industridrivende eller Publikum eller de Mænd, der skulle lede denne Forening, at have nogen Mening om, hvorvidt den Sikkerhed, der hvides, er fornuftig. Vi skulle staa her i Landstinget og sige til dem: Alt det, I der ville lave, betyder alt sammen intet, de industridrivende have ingen Forstand derpaa, Børsen har ingen Forstand derpaa, Laan-giverne have ingen Forstand derpaa, vi erklære her, at de industrielle Ejendomme som saadanne have ingen virkelig Værdi; selv om man skaffer en Reservecfond af 10 pCt., bliver det hele dog en saa risikabel Affære, at vi ikke tør indrømme Stempelbegunstigelse — det er kun det, der er Tale om — og Tilsyn ved Indenrigsministeriet. Indenrigsministeriets Tilsyn kan dog ikke gøre Foreningen daarligere, end den er i Forvejen,

selv om det ikke gør den bedre, og Stempelbegunstigelsen er en saa ringe Ting, at man ikke, fordi man fritager Foreningen for en saadan Afgift, kan optræde som Formynder for den store Samfundsklasse; det synes jeg i alt Fald ikke, der er Grund til.

Maatte jeg tillade mig at gøre navnlig den ærede Ordfører opmærksom paa, at der i Ændringsforslag Nr. 18 findes et Udtryk, som er meget vagt, nemlig Udtrykket „i fornødent Fald“. Naar der til Opfyldelse af den solidariske Forpligtelse skal ydes ekstraordinære Bidrag, vil Loven, hvis dette Ændringsforslag vedtages, sige: Det skal ske i fornødent Fald; men hvem skal afgøre, hvad der er „fornødent Fald“? Skal det være Medlemmerne, Bestyrelsen, Indenrigsministeriet, eller hvem skal det være? Kunde det ikke være rimeligt at søge nogle Bestemmelser ind til nærmere Præcisering af, naar det gøres fornødent, at der udskrives ekstraordinære Bidrag? Lovforslaget er jo i Princippet gaaet ud fra, at en Reservecfond af 10 pCt. skulde være det, man skulde forlange; men nu siger man, at der i fornødent Fald skal gives ekstraordinære Bidrag. Kunde man ikke sætte det i et vist Forhold til Reservecfondens Størrelse? Jeg maa sige, at jeg nærer megen Sympati for det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede første Mindretal under Nr. 19; thi naar man finder det fornødent, at Reservecfonden bringes op til en vis Størrelse, maa man vel ogsaa antage, at det er fornødent, at det sker nogenledes hurtigt, som det ærede Mindretal har sagt, i de to næst paafølgende halvårlige Terminer; der er imidlertid den Mangel ved dette Underændringsforslag, at det ikke siger — og det gør heller ikke Udvalgets Flertals Ændringsforslag under Nr. 18 — til hvilket Beløb Reservecfonden skal bringes op.

Jeg tillader mig at henstille til Udvalgets Flertal, om det ikke vil være korrekt i Ændringsforslaget Nr. 21 i Stedet for Ordene „aarlige Bidrag af mindst 2 pCt.“ at sætte „halvårlige Bidrag af mindst 1 pCt.“ eller i ethvert Tilfælde, hvis man vil fastholde aarlige Bidrag, sige: et Bidrag, der i et Aar udgør mindst 2 pCt. Det er jo Meningen, at der skal betales 2 pCt. straks ved Laanets Ydelse, og i den første Rentetermin 1 pCt. til Reservec- og Amortisationsfonden og saa i næste Termin igen 1 pCt., og der er nogen Forskel paa, om der svares 1 pCt. i den første halvårlige Termin eller 2 pCt. straks. — Der staar i Slutningen, at hvad denne Fond kommer til at overstige 10 pCt. af de i Omløb værende Kasseobligationers Beløb, anvendes